

Anaokulu (kreş) araniyor

Ulrich Wagenpfeil, ebeveynlere çocukları için yuva bulmaları konusunda öneriler veriyor

Meslek sahibi ebeveynler, çocukları için bir yuva bulmanın ne kadar önemli olduğunu biliyorlar. Peki bebek yuvasından kreşe kadar 148 yer ve 11.350 bakım evi arasında nasıl karar vereceksiniz? "Augsburg für Kinder und Familien" (çocuklar ve aileler için Augsburg) adlı broşürde faydalı bilgiler mevcut. Birçok Kita (bebek yuvası) onay bildirilerini Mart'ın ortasında gönderiyor. Ne yazık ki herkes çabuk bir cevap alamıyor. Kita'ların çoğaltılması konusunda çalışmalar yürüten Çocuk, Gençlik ve Aile Dairesi'nden Ulrich Wagenpfeil, birkaç öneride bulunuyor.

Çocuk istenilen Kita'ya başvurduğysa önce bir beklemek gerekiyor herhalde?

Ulrich Wagenpfeil: Evet, Mart ayının başında kurumlar başvuruları gözden geçiriyor, çünkü iki veya defalarca gönderilen kayıt başvuruları oluyor. Mart'ın ortasında ise Kita'lar (bebek yuvaları) onay bildirilerini gönderiyor. Aileler olabildiğince çabuk kabul veya ihtiyaç duymadıklarında reddettiklerini bildirsinler. Bu yüzden kurumlar en güncel durumu göz önünde bulun-

durmak ve ilgili ailelere ulaşmak için olumsuz cevapları farklı zamanlarda gönderiyorlar.

Yuvalarda bir yer bulamadıkla-rında aileler ne yapabilir?

Wagenpfeil: En iyisi "sosyal" bölgelerindeki aile yardım merkezine başvursunlar (info kutusu). Oranın görevi ise sonradan yönlendirmek. Uzun yaz tatiline kadar piyasa hep hareket içinde oluyor. Ve yardım merkezinde her zaman en güncel bilgiler bulunuyor.

Sonradan bir yer bulma ihtimali ne kadar yüksek?

Wagenpfeil: Eğer Mayıs ayına kadar bir semtte belirli miktarda istek olursa - örneğin 25 anaokulu

veya 12 bebek yuvası yeri gibi - o zaman buna bir çare bulmaya çalışıyoruz. Bazen kilise merkezlerinde ek bir grup kurmak için yeterli imkanı bulabiliyoruz. Başka bir örnekte ise tüm gün bakım evini değiştirip daha fazla çocuk yuvası yeri açma şansı bulmuştuk.

Bakım yılı resmi olarak 1 Eylül'de başlıyor. Bazı aileler ise farklı tarihlerde bir yere ihtiyaç duyuyor. Onlara ne tavsiye edersiniz?

Wagenpfeil: Onlara istedikleri kurumlara başvurarak denemelerini ve ayrıca bunun sebeplerini bir de KİDS-Familienstützpunkt'a (KİDS aile yardımı noktası) anlatmalarını öneriyorum. Nasıl Augsburg'a taşınan-

lar oluyorsa terk edenler de oluyor. Bu yüzden sene ortasında da yerler açılabilir. Eğer çocuk için çok acil bir bakım yeri bulunması gerekiyorsa ve gerçekten hiç boş yer kalmadıysa, o zaman yaşça büyük çocuklar için tüm gün çocuk bakımı da seçenekler arasında mevcut. Her halükarda erken davranmakta fayda var.

Özellikle bebek yuvası yaşında çocukları olan anne ve babalar, sene ortasında işlerine tekrar başlamak istediklerinde sorun yaşıyorlar. Bir şansları var mı?

Wagenpfeil: Bu sıralar şansları oldukça iyi. Bebek yuvalarının yanı sıra anaokullarının ve çocuk evlerinin çoğaltılmasıyla birçok bebek yuvası grubu henüz yeni açıldı veya önü-

müzdeki haftalarda ya da aylarda açılacak.

Tüm gün çocuk bakımı evleri için bir alternatif var mı?

Wagenpfeil: Çocuk Esirgeme Kurumu'nun Çocuk Bakımı Dairesi, üç yaşından küçük çocuklar için "günlük anne" hizmeti sunuyor. Anaokula veya okula ilaveten sunulan bir hizmet de mümkün. Ayrıca Augsburg'da küçük yaş grupları için de bir dizi bakım imkanları mevcut, örneğin emeklleme grupları. Bu, tüm ya da yarım günlük bakımdan daha çok, çocuklarının haftada birkaç saatliğine aynı yaş grubundan bebeklerle iletişime geçmesini isteyen aileler için cazip bir hizmet oluşturmaktadır.

Foto: drubig-photo, Fotolia.com

Entegrasyon "boğazdan gelir"

Bobingen Türk- Alman Dostluk Derneği 13 Şubat tarihinde Türk yemeklerinden oluşan bir yemek pişirme kursu düzenledi. Aşçılığı hobi edinen Leyla Diri, kursa dahil olan 15 katılımcıya Türk mutfağının çok çeşitliliğini göstermeyi kendine görev edindi. Bobingen Mittelschule'nin okul mutfağında katılımcılar beş çeşitli yemekten oluşan bir münü hazırladı. İlk yemek olarak yayla çorbası da denilen yoğurt çorbası hazırlandı. Ardından sarma, peynirli börek, patlıcan kebabı ve pilav yapıldı. Tatlı bir kapanış olarak revani vardı. İrmik ile hazırlanan revani, münüyü taçlandırdı. Başarı ile tamamlanan bu yemek kursundan sonra katılımcılar hazırladıkları bu yemek ziyafetinin tadına baktı ve yorumlarını yaptılar. Ardından Türk çayı eşliğinde genel konular hakkında sohbet edildi. Katılımcılar organizasyon hakkında sadece olumlu yorumlar yaptılar. "Bu Türk mutfağını tanıtan yemek kursunu herkes çok sevdi, hatta birkaç katılımcı bu tarifleri evde de deneyeceklerini söyledi", diye memnuniyetini dile getirdi Bobingen Türk- Alman Dostluk Derneği'nin başkanı Arif Diri. Düzenleyenler tüm katılımcılara bu vesileyle tekrardan teşekkür etmek istiyor. En büyük teşekkürü ise Bobingen Mittelschule'nin rektörü Ulrich Bathe'ye, büyük desteklerinden dolayı dernek yönetimine ve orada bulunan yerel basına sunuyorlar.

Integration geht durch den Magen

Der Deutsch-Türkische Freundschaftsverein Bobingen veranstaltete am 13. Februar einen Kochkurs für türkische Spezialitäten. Die begnadete Hobbyköchin Leyla Diri machte es sich zur Aufgabe, den 15 Teilnehmern einen Einblick in die kulinarische Vielfalt der türkischen Küche zu geben. In der Schulküche der Mittelschule Bobingen wurde von den Teilnehmern ein fünf Gänge-Menü zubereitet. Zum Einstieg gab es Joghurtsuppe (Yayla Suppe). Anschließend wurden gefüllte Weinblätter, Börek mit Schafskäse und Auberginen-Kebab mit Reis zubereitet. Revani mit Eiscreme bildete den krönenden Abschluss des Dinners. Die türkische Süßspeise mit Grieß rundete das Menü perfekt ab. Nach dem erfolgreichen Kochen, liesen sich die Anwesenden das Festmahl schmecken und beurteilten im Anschluss die Gerichte. Dann fand in geselliger Runde, bei einem Glas türkischem Tee, noch ein reger Gedankenaustausch über allgemeine Themen statt. Das Feedback der Teilnehmer an der Veranstaltung war ausschließlich positiv. „Jeder war vom türkischen Kochkurs begeistert und möchte das eine oder andere Gericht zu Hause nachkochen.“ zeigte sich Arif Diri, Vorstandsvorsitzender des Freundschaftsvereins, nach dem Kochkurs sichtlich zufrieden. Die Veranstalter möchten sich nochmals herzlich bei allen Teilnehmern bedanken. Besonderer Dank geht zudem an Ulrich Bathe, Rektor der Mittelschule Bobingen, dem Vereinsvorstand für die tatkräftige Unterstützung und den anwesenden Vertretern der regionalen Presse.

Katılımcılar Türk mutfağına ait lezzetleri hazırlarken çok keyif aldılar. Die Teilnehmer hatten viel Spaß beim gemeinsamen Kochen von türkischen Spezialitäten.

Foto: oH

Bobingen Türk- Alman Dostluk Derneği'nden Arif Diri (solda), İş ve İşçi Bulma Kurumu Şube Müdürü Michael Danke (ortada) ve Kadın Temsilcisi Leyla Diri (sağda) ile birlikte.

Arif Diri vom deutsch-türkischen Freundschaftsverein Bobingen (links) mit Michael Danke, Geschäftsstellenleiter der Agentur für Arbeit in Schwabmünchen (Mitte) und Frauenvertreterin Leyla Diri. Foto: oH

Gelebte Integration

Deutsch-türkischer Freundschaftsverein
Bobingen zu Gast bei der Agentur für Arbeit in
Schwabmünchen

Der deutsch-türkische Freundschaftsverein Bobingen warb beim Tag der offenen Tür der Agentur für Arbeit in Schwabmünchen für Integration und ein Miteinander. Er war der einzige externe Aussteller neben den Infoständen der Experten zu Themen wie Arbeitsvermittlung, Berufsberatung, Chancengleichheit, berufliche Rehabilitation sowie Anerkennung ausländischer Berufsabschlüsse. Arif Diri vom

Freundschaftsverein hat vor gut einem Jahr die Agentur für einen freundlichen Umgang gegenüber Migranten mit einer Urkunde ausgezeichnet. Nun revanchierte sich Geschäftsstellenleiter Michael Danke mit der Einladung an ihn und Frauenvertreterin Leyla Diri zum Informationstag. Dort bot der Freundschaftsverein Besuchern kulinarische Happen und Gespräche zur Integration. pm

Canlı entegrasyon

Bobingen Türk-Alman Dostluk Derneği,
Schwabmünchen İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun
misafiryıdı

Bobingen Türk- Alman Dostluk Derneği, Schwabmünchen İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun açık kapı gününde entegrasyon ve birlik için tanıtım yaptı. Dernek standı, iş bulma, danışmanlık, fırsat eşitliği, uzun hastalığın ardından rehabilite dönemi ve yabancı diplomaların tanınması konulu bilgilendirme standlarının haricinde, dışarıdan olan tek standı. Yaklaşık

bir yıl önce dernek başkanı Arif Diri, bu kuruma göçmen asıllılara karşı gösterdiği nezaket için bir takdir belgesi vermişti. Buna karşılık, şube müdürü Michael Danke, kendisini ve Kadın Temsilcisi Leyla Diri'yi açık kapı gününe davet etti. Dostluk derneği standlarında gelen misafirlerle ikramda bulunarak entegrasyon hakkında sohbet ettiler.

Ellinci evlilik yıldönümü

Güzel (ortada) ve Musa Almak (sağda) ellinci evlilik yıldönümünü Pöttmes'de kutladı. İkili onlarca yıl önce Doğu Anadolu'dan Almanya'ya göç etmiş. Musa Almak 1971 yılında, eşi Güzel ise 1976 yılında gelmiş. Evlilikleri 1 Ocak 1964 tarihinde belgelendiğinde Musa Bey henüz 18 yaşında bile değilmiş - fakat geldiği yerde bu yaş bir erkeğin yuva kurması için en doğru yaş imiş. Kendisi maalesef bir meslek öğrenememiş, çünkü çoğunlukla kürtlerin yaşadığı o bölgede az da olsa tarımcılık haricinde yapacak birşey yokmuş. Daha sonra büyük bir şansla yolu Pöttmes'e düşmüş. Burada emekli olana kadar sırayla inşaat şirketleri Hammerl, Neff ve Möritz'de işçilik yapmış. Eşi Güzel ise hiç çalışmamış. O, önce Türkiye'de daha sonra da Pöttmes'de dört kız ve dört oğlan çocuğu büyütmüş ve ailesiyle ilgilenmiş. Almak çiftinin en büyük gururu bu sekiz evladı ve sekiz de torunuymuş. Haklı sebepleri de var, çünkü çocuklarının beşi kısmen Münih'te, kısmen Hamburg'da ve kısmen de Türkiye'de üniversite bitirmişler. İki kızları da Alman'la evliymiş. Almak çifti yıllardır Pöttmes'de kendi evlerinde yaşıyorlar. İkili hala Türk vatandaşı, fakat çocukları çoktan Alman vatandaşlığına geçmiş. Almak ailesi artık memleketleri Doğu Anadolu'ya geri dönmeyi düşünüyor. Fakat kendilerine meşgale olan ev ve bahçelerini bırakıp gitmeye kıyamıyorlar. Yılın ilk gününde ellinci evlilik yıldönümlerini aile arasında kutlayan çifti ertesi gün Belediye Başkanı Franz Schindele'de (solda) ziyaret ederek tebriklerini sundu ve bir hediye sepeti takdim etti.

Goldene Hochzeit

Ihre goldene Hochzeit haben Güzel (Mitte) und Musa Almak (rechts) in Pöttmes gefeiert. Die beiden hatten vor Jahrzehnten den Sprung von Ostanatolien nach Deutschland gewagt. Musa Almak kam im Jahr 1971 hierher und seine Ehefrau Güzel im Jahr 1976. Als am 1. Januar 1964 ihre Ehe offiziell dokumentiert wurde, war der Ehemann noch nicht ganz 18 Jahre alt - in seiner früheren Heimat ein gutes Alter, um eine Familie zu gründen. Einen Beruf hatte Musa Almak nicht erlernen können, da es in dem von Kurden bewohnten Gebiet, aus dem er stammt, außer ein wenig Landwirtschaft nichts zu tun gab. Ein Glücksfall führte ihn nach Pöttmes. Hier war er nacheinander als Hilfsarbeiter für die Baufirmen Hammerl, Neff und Möritz tätig, bis er in den Ruhestand ging. Ehefrau Güzel war nie berufstätig; sie kümmerte sich zuerst in der Türkei und später in Pöttmes um die vier Söhne und vier Töchter. Der ganze Stolz des Ehepaars Almak sind seine acht Kinder einschließlich der acht Enkel. Schließlich haben allein fünf von ihnen - teils in München und Hamburg, teils in der Türkei - ein Universitätsstudium absolviert. Zwei Töchter sind mit deutschen Ehemännern verheiratet. Seit vielen Jahren wohnen Güzel und Musa Almak in ihrem eigenen Haus in Pöttmes. Die Eheleute sind weiterhin türkische Staatsbürger, während die in Deutschland lebenden Nachkommen längst über einen deutschen Pass verfügen. Und so tragen sich die beiden hin und wieder mit dem Gedanken, nach Ostanatolien zurückzukehren. Auf ihr Haus und ihren Garten, die sie viel beschäftigen, möchten sie aber nicht verzichten. Am Neujahrstag feierte das Paar seine goldene Hochzeit im Familienkreis. Bürgermeister Franz Schindele (links) überbrachte am Tag darauf die Glückwünsche der Gemeinde und einen Präsentkorb.

Johann Schruoff

Franz Schindele, Güzel ve Mustafa Almak ile (soldan).

Franz Schindele mit Güzel und Musa Almak (von links).

Fotos: Johann Schruoff/zv; Anton Balazh, photos.com